

Itinerar A.R.C.

Câmpul românesc din Val David, **Ctitoria Asociației Române din Canada** (înființată în 1952) este o achiziție provenită din donația a trei membri fondatori (Alex Fonta, Vasile Posteuca și Ion Taranu în 1970) cu scopul de a pune la dispoziție un **loc de întâlnire** al românilor care vor să se vadă cu alți români și împreună să elaboreze un proiect de **prezență românească** în noua lor patrie de adopție. Era pe vremea când, comuniștii de la București au lansat printre românii liberi din occident sloganul devastator: **”români, feriviță de români!”**. Trăind în democrație care conduce în așa fel în cât nici unui cetățean să nu-i fie frică de un alt cetățean și unde forța libertății de expresie să exercită cu demnitate și respect, A.R.C. a oferit românilor acest **colț de țară** în care pe tot parcursul celor 35 de ani și-a dovedit vocația unui **spațiu mioritic**, în altă parte a lumii dar la **noi acasă**.

Acum, lucrurile stau altcum. Suntem mai mulți, cei nou veniți au atins cota de 2000 pe an. Oameni bine pregătiți însă cu identități mai puțin precise; mulți dintre ei au crescut în cultul personalității cu o memorie a rădăcinilor incomplete. Își zic ”economici”, cea ce nu e rău, însă cu totul insuficient. Ce-am făcut la A.R.C. și tot ce-am mai vrea să facem - **Forul Românilor de Pretutindeni** (odată la la 2 sau 3 ani pe durata mandatului unui comitet) - s-a făcut cu oameni care au avut niște **chierări** și care și-au trăit credința într-un **angajament** socio-cultural mereu disponibili și benevoli: ”noi toți datorăm societății în care trăim o parte din munca noastră (M. Eminescu... ”Timpul -1880”).

Scopul principal la A.R.C. din cadrul politicii multiculturale canadiene, a fost să ne dăm o noua **identitate culturală** înalțând propria noastră cultură la nivelul **conștiinței unui destin** românesc în lume. Ar fii trist să lăsăm în urma noastră **impresia** c-am venit în Canada numai așa, să ne facem din ia, patria finanțelor noastre. Noi am pornit de la cultură ca de la o memorie colectivă a trecutului cu un cod de comportament a prezentului, orientat în devenirea noastră de români canadieni, înspre acel **Multicultural Being Canadian**. Avem o **cetățenie constituțională** care face pentru noi din Canada o patrie fără să ne pierdem patria de origine.

Sunt teme pe care le am discutat în anii 1970-80 când am participat activ în cadrul ”Federației Grupurilor Etnice” la redactarea textelor definitorii ale politicii multiculturale canadiene.

Din aceste motive A.R.C. nu se poate – fără să nu se dezică – lăsa pe seama unor întâlniri ”de iarbă verde” sau ”șatră de malele”. A.R.C. nu se poate nici desființa, fără să nu ne desființăm. Ideea de descălecare și de **mitogeneză** a românilor canadieni trebuie reinventată, redescoperită și rețrăită așa cum o doresc destui dintre noii veniți. Cu acești imigranți români vrem să discutăm în vara aceasta la Val David iar la toamnă când să numără boboci, la Montreal. Vom vedea atunci ce steaguri vor rădica cei mai tineri sub faldurile cărora să continuăm acțiunea de **grup socio cultural** a românilor canadieni începută la A.R.C. în anii 1950.